Lietas Nr. C29669313
Lietas arhīva Nr. CA-2469-14/26

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
2014.gada 6.oktobrī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Žanete Žimante,
tiesneses Gunta Ozoliņa un Silvija Sēbriņa,
Rīgā, Brīvības bulvārī 34, rakstveida procesā izskatīja civillietu SIA „Julianus Finanses" maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par parāda piedziņu, sakarā ar SIA „Julianus Finanses" apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 20.maija spriedumu.

Aprakstošā daļa.

2013.gada 25.jūnijā Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā ierosināta civillieta SIA „Julianus Finanses" (turpmāk - Prasītājs) maza apmēra prasībā pret /pers. B/ (turpmāk - Atbildētāja) par parāda LVL 1'256,42, kas sevī ietver galveno parādu LVL 628,21 un nokavējuma procentus LVL 628,21, piedziņu, nosakot Prasītājam tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6 % gadā no galvenā parāda un parādu ieskaitot Prasītāja norēķinu kontā Nr.LV61HABA0551008868793 AS „Swedbank".

Prasības pieteikumā norādīts, ka AS „Swedbank" (iepriekš AS „Hansabanka", turpmāk - Banka) un Atbildētājas starpā noslēgts līgums par EGO norēķinu kartes izsniegšanu un izmantošanu (turpmāk – Līgums), Atbildētājai piekrītot EGO norēķinu kartes lietošanas noteikumiem (turpmāk – Noteikumi), t.sk., arī Līgumam saistošajam vienoto pakalpojumu cenrādim. Saskaņā ar Noteikumiem, Atbildētājai katru mēnesi bija jānodrošina, lai Līgumā minētā fiksētā maksājuma summa (fiksēts ikmēneša maksājums) kopā ar kredīta limita izmantošanas procentiem un ar kartes izmantošanu saistītajām maksām līgumā norādītajā termiņā būtu pieejama Atbildētājas privātajā kontā, no kura tiek papildināts EGO konts (speciāls konts bankā, pie kura piesaistīta EGO norēķinu karte). Banka ir konstatējusi, ka Atbildētāja nepapildina savu privāto kontu ar fiksēto ikmēneša maksājumu, procentu par aizdevuma lietošanu un ar kartes lietošanu saistīto izdevumu samaksai, tādēļ atzina, ka Atbildētāja Noteikumus nepilda. 2006.gada 11.augustā Banka veica Atbildētāja EGO kartes konta stāvokļa analīzi un konstatēja, ka izmantotā un neatgrieztā kredīta summa ir LVL 628,21 . Atbildētājai saskaņā ar Noteikumiem un Bankas vienoto pakalpojumu cenrādi ir pienākums maksāt nolīgtos kavējuma procentus (maksu par kredīta limita pārsniegšanu un/vai pamatsummas maksājuma kavējumu), kas sastāda 60 % gadā, t.i. 0,16 % par katru kavēto dienu. Atsaucoties uz Civillikuma 1756.panta nosacījumiem, ievērojot Civillikuma 1763.pantu, Prasītājs uzskata, ka ir tiesisks pamats no Atbildētājas piedzīt pielīgtos kavējuma procentus par laika periodu no 2006.gada 11.augusta līdz 2013.gada 14.jūnijam (galvenais parāds LVL 628,21 x kavēto dienu skaits 2`498 x 0,16/100 = LVL 2'510,83), galvenā parāda LVL 628,21 apmērā.

Bez tam prasības pieteikumā norādīts, ka Banka 2008.gada 16.oktobrī cedējusi (Cesijas līgums Nr.HB0003, turpmāk – Cesijas līgums) Prasītājam prasījuma tiesības, kas izriet no Bankas un Atbildētāja starpā noslēgtā Līguma, ar tiesībām prasīt nokavējuma procentus, zaudējumus un citus blakus prasījumus, kas radušies līguma neizpildes rezultātā, paziņojot parāda nofiksēšanas datumu- 2006.gada 11.augustu. Prasītājs norāda, ka pilnvarojis SIA „Julianus Inkasso Latvija" veikt visas nepieciešamās pirmstiesas darbības prasījuma, līgumsoda, kavējuma procentu un zaudējumu iekasēšanā (16.10.2008. pilnvara Nr.HB003.), kas izsūtījis Atbildētājai Bankas Paziņojumu par prasījuma tiesību cedēšanu Prasītājam.

Prasība pamatota uz Civillikuma 1587., 1756., 1763., 1793., 1797., 1798., 1801., 1805. un 1943.pantu.

Atbildētāja rakstveida paskaidrojumus par celto prasību nav sniegusi.

2014.gada 20.maijā Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa nosprieda prasību noraidīt.

Tiesa konstatēja, ka: prasība tiesā celta 2013.gada 25.jūnijā, prasības pieteikumu pa pastu nosūtot 2013.gada 20.jūnijā; 2004.gada 11.augustā starp Atbildētāju un Banku noslēgts Līgums, piešķirot kredītlimitu LVL 250 apmērā; ar Līguma 2005.gada 31.augusta grozījumiem kredītlimita apmērs palielināts līdz LVL 600, kas Atbildētājai tā izmantošanas gadījumā bija jāatmaksā, veicot ikmēneša maksājumus LVL 32,04 apmērā katra mēneša 15.datumā; procentu likme par kredītlimita izmantošanu noteikta 25 % gadā, par pamatsummas atmaksas kavējumu 60 % gadā, maksa par kredīta limita pārsniegšanu - 60 % gadā; parakstot līgumu, Atbildētāja apliecinājusi, ka iepazinusies ar Bankas Vispārējiem darījumu noteikumiem un Noteikumiem; Atbildētāja, pārsniedzot piešķirtā kredītlimita apjomu, izlietojusi un līgumā noteiktajā kārtībā nav atmaksājusi kredītu 893,86 *euro* (jeb LVL 628,21) apmērā; ar 2008.gada 16.oktobra Cesijas līgumu Atbildētājas saistība norādītajā apmērā cedēta Prasītājam; par noslēgto cesiju Atbildētājai paziņots 2008.gada 28.oktobrī; Cesijas līgumā Atbildētājas saistības nofiksētas 2006.gada 11.augustā; pēdējais atgādinājums par parādu Atbildētājai nosūtīts 2008.gada 28.oktobrī. Ņemot vērā šos konstatētos faktus, tiesa atzina, ka starp Banku un Atbildētāju noslēgtais Līgums, ar kuru Prasītājs pamatojis prasību, ir komercdarījums Komerclikuma 388. un 389.panta izpratnē, un Prasītāja prasījuma tiesību pēc šī Līguma sākuma termiņš skaitāms no 2008.gada 16.oktobra.

Atsaucoties uz Civillikuma 1893., 1896.pantu, Komerclikuma 406.pantu, Komerclikuma Pārejas noteikumu 15. un 16.punktu, norādot, ka prasības pieteikumam nav pievienoti pierādījumi, kas apliecinātu noilguma pārtraukumu, tiesa atzina, ka Prasītājs ir nokavējis Komerclikuma 406.pantā un Pārejas noteikumu 16.punktā noteikto prasības celšanas termiņu, kas ir patstāvīgs pamats

prasības noraidīšanai.

2014.gada 9.jūnijā par pirmās instances tiesas spriedumu Prasītājs iesniedza apelācijas sūdzību, norādot, ka pie lietas nepareizas izspriešanas novedis procesuālo tiesību normu pārkāpums un lūdzot apelācijas instances tiesai prasību apmierināt: izbeigt Līgumu un piedzīt no Atbildētājas par labu Prasītājam parādu 1`787,73 *euro* (LVL 1`256,42), nosakot tiesības uz likumisko procentu saņemšanu līdz tiesas sprieduma izpildei.

Apelātors atsaucas uz Civilprocesa likuma 250.[18] panta pirmo daļu, norādot, ka tiesa, pieņemot lēmumu par prasības pieteikuma pieņemšanu, civillietas ierosināšanu un izskatīšanu saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 94. un 131.panta prasībām, nav noskaidrojusi lietas apstākļus un nav pārbaudījusi iesniegtos pierādījumus, kā arī ir pārkāpusi Civilprocesa likuma 93.panta ceturto daļu, nepaziņojot Prasītājam par nepieciešamību tiesai iesniegt pierādījumus, kas pierāda noilguma pārtraukšanu. Tādējādi Prasītājam liegta iespēja novērst trūkumus. Ja tiesa Prasītājam būtu norādījusi uz nepieciešamību iesniegt pierādījumus par to, ka parādsaistībai, kas izriet no Līguma, nav iestājies noilgums Komerclikuma 406.panta izpratnē, Prasītājs to būtu izdarījis.

Tas, ka noilgums tika pārtraukts, 2012.gada 30.augustā Atbildētājai nosūtot atkārtotu paziņojumu par parādsaistību, apliecina Prasītāja 2012.gada 29.augusta paziņojums par parādsaistībām un AS „Latvijas Pasts" saraksts par ierakstīto un nemarķēto vēstuļu korespondenci, ko Prasītājs pievieno apelācijas sūdzībai.

Atbildētāja rakstveida paskaidrojumus par apelācijas sūdzību nav iesniegusi.

Motīvu daļa.

Civillietu tiesu kolēģija, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, izvērtējusi apelācijas sūdzības motīvus, secina, ka Prasītāja celtā maza apmēra prasība ir noraidāma.

Vadoties no Civilprocesa likuma 250.[1 9] pantā noteiktiem ierobežojumiem maza apmēra prasību izskatīšanai, proti, ka maza apmēra prasības procedūrā ir izskatāmi prasījumi *par naudas piedziņu un uzturlīdzekļu piedziņu*, ja galvenais parāds vai maksājumu kopsumma prasības iesniegšanas dienā nepārsniedz 2'100 *euro*, ņemot vērā, ka pirmās instances tiesa lietu ierosinājusi vien par Prasītāja mazapmēra prasību- parāda piedziņu (lietas 3.lapa) un ar pārsūdzēto spriedumu izskatīts vien Prasītāja prasījums par parāda LVL 1`256,42 jeb 1`787,73 *euro* piedziņu no Atbildētājas par labu Prasītājam (lietas 39.-40.lapa), Civilprocesa likuma 426.panta otrajā daļā noteikto apelācijas instances tiesas pienākumu izskatīt vien tos prasījumus, kas izskatīti pirmās instances tiesā, Civillietu tiesu kolēģija nekonstatē likumā noteiktu pamatu Prasītāja apelācijas sūdzībā ietvertā lūguma izspriest prasījumu par Līguma izbeigšanu apmierināšanai. Līdz ar to Civillietu tiesu kolēģija norāda, ka ar šo tiesas spriedumu tiek izšķirts vien Prasītāja tiesā celtais maza apmēra prasījums par parāda 1`787,73 *euro* piedziņu no Atbildētājas par labu Prasītājam .

Civillietu tiesu kolēģija, izvērtējot lietā esošos pierādījumus, konstatē, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums Prasītāja maza apmēra prasības noraidīšanai ir pareizs un pilnībā pietiekams, Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa balstījusi savus spriedumā ietvertos argumentus uz lietā esošajiem materiāliem, konstatētajiem faktiem devusi pareizu juridisko novērtējumu, ievērojusi materiālo un procesuālo tiesību normas, tādēļ Civillietu tiesu kolēģija pilnībā pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motīviem, atzīstot par iespējamu izmantot Civilprocesa likuma 432.panta piektajā daļā noteikto tiesību šos motīvus neatkārtot.

Izvērtējusi apelācijas sūdzībā norādītos iebildumus pret pirmās instances tiesas spriedumu, Civillietu tiesu kolēģija tos atzīst par nepamatotiem turpmāk norādītu apsvērumu dēļ.

Prasītāja iebildumu par to, ka pirmās instances tiesa ir pārkāpusi Civilprocesa likuma normas, kas noteic tiesas pienākumu norādīt uz pierādījumu trūkumu lietā, Civillietu tiesu kolēģija atzīst par nepamatotu, jo, atbilstoši Civilprocesa likuma 250.[18] panta pirmajai daļai, 97. un 192.pantam tiesas pienākums ir taisīt spriedumu, vadoties no prasības pieteikumā norādītajiem apstākļiem un lietā iesniegtajiem pierādījumiem. Prasītājs, atbilstoši Civilprocesa likuma 250.[20] panta pirmajai daļai, 128.panta otrās daļas 5.punktam un 129.panta otrās daļas trešajam punktam, prasības pieteikumā ir norādījis uz apstākļiem, kas viņaprāt rada likumā norādītu pamatu prasības apmierināšanai, un iesniedzis pierādījumus, kas Prasītāja ieskatā šos apstākļus apstiprina, līdz ar to Civillietu tiesu kolēģija nekonstatē tādus prasības pieteikuma trūkumus, kas varētu radīt pamatu tiesas pienākumam atstāt prasību bez virzības Civilprocesa likuma 133.panta pirmās daļas izpratnē.

Likums neparedz tiesas pienākumu pirms sprieduma taisīšanas norādīt prasītājam uz materiāli tiesiskiem šķēršļiem prasības apmierināšanai, tai skaitā, norādīt uz likuma normām, kas noteic prasījuma tiesību noilgumu. Atbilstoši Civilprocesa likuma 93.panta ceturtajai daļai, tiesas pienākums ir norādīt uz pierādījumu neesamību tādam faktam, ar kuru pamatots prasījums. Tas nozīmē, ka tiesas pienākums pirms sprieduma taisīšanas norādīt uz pierādījuma neesamību likumā noteikta noilguma termiņa pārtraukumam iestātos vien tad, ja Prasītājs būtu norādījis uz apstākļiem, kuru dēļ Komerclikuma 406.panta noteikumi uz pušu strīdu nav attiecināmi.

Ievērojot iepriekš norādīto Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka pie Prasītājam nelabvēlīga pirmās instances tiesas sprieduma ir noveduši nevis procesuālo normu pārkāpumi no tiesas puses, bet gan likuma noteikumu par prasījuma tiesību noilgumu ignorēšana no Prasītāja puses.

Pierādījumu pievienošana apelācijas sūdzībai un to iešūšana lietā, nosūtot lietu izskatīšanai apelācijas kārtībā, pati par sevi nav atzīstama par šo pierādījumu pieņemšanu, jo atbilstoši Civilprocesa likuma 430.panta trešajai daļai jautājuma izlemšanu par apelācijas instances tiesā iesniegto pierādījumu pieņemšanu likumdevējs deliģējis apelācijas instances tiesai.

Civillietu tiesu kolēģija nekonstatē pamatu līdz ar apelācijas sūdzību iesniegto pierādījumu (29.08.2012. paziņojuma par prasījuma tiesību cesiju, 29.08.2012. paziņojuma par parādsaistībām, 30.08.2012. saraksta Nr.1929 par Latvijas pastam nodoto ierakstīto nemarķēto vēstuļu korespondenci) pieņemšanai, jo, atzīstot par nepamatotiem apelācijas sūdzībā minētos iebildumus par procesuālo normu pārkāpumu no pirmās instances tiesas puses, ņemot vērā no Civilprocesa likuma 93.panta pirmās daļas izrietošu prasītāja pienākumu iesniegt pierādījumus vismaz līdz tiek pabeigta lietas izskatīšana pēc būtības pirmās instances tiesā, Civillietu tiesu

kolēģija nekonstatē attaisnojošus iemeslus apelācijas sūdzībai pievienoto pierādījumu nesniegšanai pirmās instances tiesā, savukārt, Civilprocesa likuma 430.panta trešā daļa paredz apelācijas instances tiesas pienākumu tai iesniegtos pierādījumus nepieņemt, ja netiek konstatēti attaisnojoši iemesli to nesniegšanai pirmās instances tiesā.

Tā kā prasība tiek noraidīta, atbilstoši Civilprocesa likuma 42.panta otrās daļas nosacījumiem, no Prasītāja valsts labā piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie nesamaksātie izdevumi. No lietā esošās Uzziņas lapas un Izziņas ar lietas izskatīšanu saistītiem izdevumiem, secināms, ka ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir 6,26 *euro* pirmās instances tiesā un 2,78 *euro* apelācijas instances tiesā (lietas 1., 2., 55.lapa), kas kopā veido 9,04 *euro*. Tādējādi, ievērojot Prasītāja sākotnēji samaksātos ar lietas izskatīšanas saistītos izdevumus 4,70 *euro* (jeb LVL 3,30, lietas 10.lapa), no Prasītāja valsts labā piedzenami iepriekš nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi- 4,34 *euro*.

Ievērojot Civilprocesa likuma 204.^{1}panta noteikumus, sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesas izdevumu piedziņu tiek noteikts termiņš - 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās brīža. Šajā termiņā tiesas izdevumu samaksu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas apgabaltiesā.

Rezolutīvā daļa.

SIA „Julianus Finanses" maza apmēra prasību pret /pers. B/ par parāda piedziņu noraidīt.

Piedzīt no SIA „Julianus Finanses", reģistrācijas Nr.40003860329, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,34 *euro* (četrus *euro* un 34 centus).

Sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesas izdevumu piedziņu noteikt termiņu- 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Labprātīgi izpildot spriedumu šai daļā, norādītajā termiņā maksājumu apliecinošu dokumentu iesniegt Rīgas apgabaltiesā.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā- 2014.gada 6.oktobrī.

Tiesneses Ž.Žimante

G.Ozoliņa

S.Sēbriņa